PROPERTY OF ACKU

DAILY
اراده

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER
A.M.R.C

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۱۱۷۸

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

دوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۷۸ مه گڼه، پر له پسې ۲۲۵۲ گڼه د ۱۳۹۰ ل.د لیندۍ ۲۱ مه - د دو شنبې ورځ، د ۱۴۳۳ هق محرم الحرام ۱۶ مه د ۲۰۱۱ د دسمبر ۱۲ مه

ایران د افغانستان سفیر احضار کړ

وروسته له دې چې یوه بې پیلوټه امریکایي الوتکه د ایران خاورې ته ننوتې وه، د ایراني پوځونو له خوا نسکوره شوه او دا کار ایران د خپلې ځمکنۍ بشپړتیا او هوایي حریم پر وړاندې تعرض او تېری وباله. په همدې تړاو د ایران د بهرنیو چارو وزارت، په ایران کې د افغانستان سفیر ډاکتر عبیدالله عبید احضار کړ او نوموړي ته یې د یوه رسمي پیغام په ترڅ کې څرگنده کړه، چې افغان دولت باید د یادې ستونزې په اړه جدي څېړنه وکړي او د بیا تکرار مخنیوی وکړي. په همدې حال کې افغان دولت هم ویلي، چې د پېښې به دقیقه توگه څېړنه کوي.

پاکستان تر کله د افغانستان لپاره یو ستر گواښ؟!

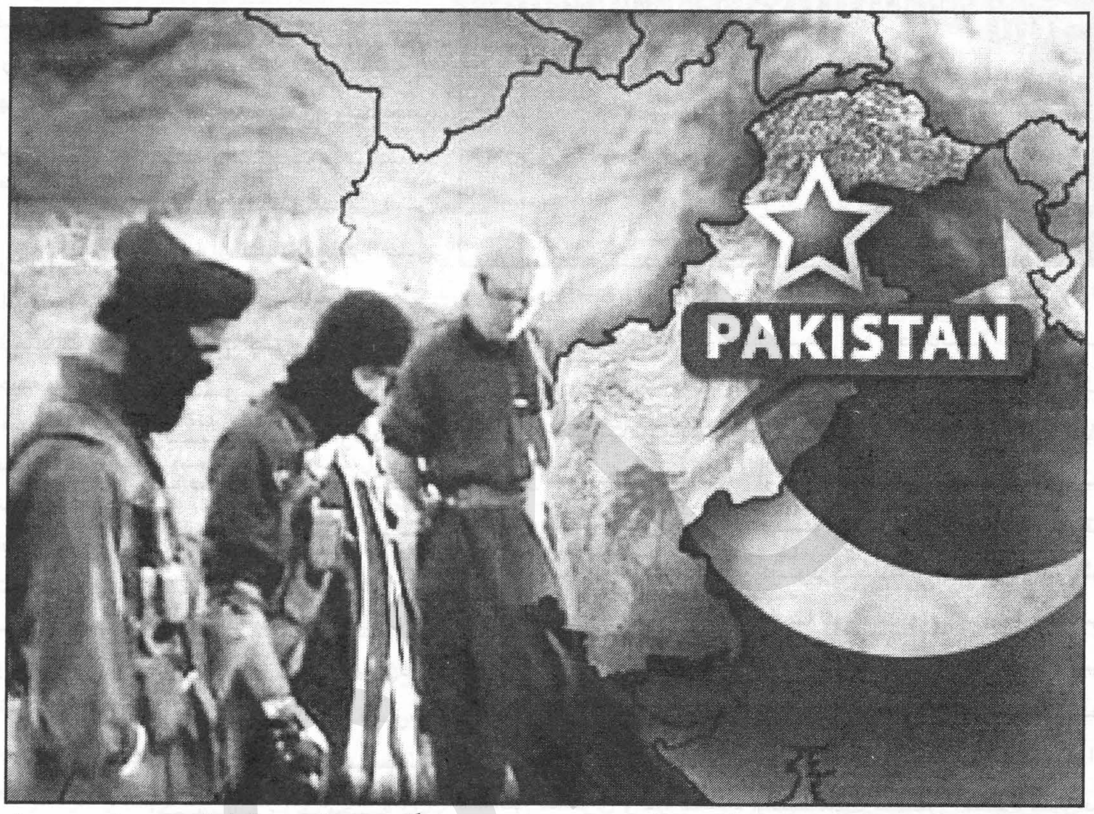

له ډېر پخوا نه داسې ویل کېږي چې پاکستان په پراخه کچه د افغانستان په کورنیو چارو کې لاسوهنه کوي. دا لاسوهنه په حقیقت کې د اوسنیو وختونو یا په بله وینا د ښاغلي کرزي په دورې پورې تړلې خبره نه ده، بلکې تر دې پخوا هم د طالبانو، تر هغو مخکې بیا د مجاهدینو او همداسې وړاندې دورو پورې تړلې ده. پاکستان په یادو ټولو دورو کې تر خپلې وسې وسې د دې هېواد په کورنیو چارو کې لاسوهنه کړې ده او کوي یې، خو اوسمهال چې نړیواله ټولنه او نړیوال ځواکونه په دې هېواد کې شتون لري، نو د پاکستان لاسوهنه هم ورسره ښه په درز کې روانه ده. په عمومي توگه د افغانستان په اړه د پاکستان سیاست هم دوه گونی او حتا درې گونی اړخ لري، مانا دا چې په لومړي ډول سیاست کې په ظاهره چیغې وهي، چې د افغانستان ۳مخ

افغانستان د کرکټ د اسیایي شل اوریزو سیالیو اتل شو

د افغانستان د کرکټ ملي لوبډلې په اسیایي شل اووریزو سیالیو کې، هانکانگ ته ماتې ورکړه او په دې سره یې د اسیایي شل اوریزو سیالیو اتلولي ترلاسه کړه. تر دې مخکې افغانستان په یادو سیالیو کې مالیزیا، نیپال، بوتان، مالدیف او عمان ته هم ماتې ورکړې وې او په وروستي ځل یې هانکانگ ته په ماتې ورکولو سره اتلولي وگټله.
په وروستۍ لوبه کې افغانستان ۱۲۶ منډې د هانکانگ لپاره هدف وټاکه او هغوی ونه شوای کولی چې دغه هدف په اسانۍ سره ترلاسه کړي.
په دغو سیالیو کې د افغانستان ترڅنگ هانگ کانگ، عمان، کویټ، نیپال، مالیزیا، متحده عربي اماراتو، سعودي عربستان، بوتان او مالدیپ لوبډلو برخه درلودله.
د افغانستان کرکټ بورډ د معلوماتو له مخې، دا سیالۍ د ۲۰۱۲ کال د نړیوالو شل اووریزو سیالیو ته د لار موندنې د لومړي پړاو د غوراوي په موخه ترسره شوې.
افغانستان لا د مخه د شل اووریز نړیوال جام د غوراوي وروستي پړاو ته لار موندلې ده، چې ټاکل شوې، دوې میاشتې وروسته په ۳مخ

له هرې شمیرې سره په افغانستان کې

یوازې دقیقه په 2.99 افغانۍ اړیکې ونیسئ!

د فعالولو لپاره # ۲۹۹ * ډایل کړئ او یا همدا نن ورځ ۱۵۳ ته زنگ ووهئ!

یوه بیه — هر وخت — یو وړاندیز

2:99

آسان

شرطونه د پلي کېدو وړ دي

Afghan Wireless
Connecting Afghanistan
افغان بیسیم
د افغانستان نښلوونکی

د لوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

فساد از کجا آغاز می شود؟

فساد اداری از چالش های عمدۀ جامعۀ جهانی و دولت کابل است؛ این پدیدۀ شوم که در سال های اخیر به صورت بی سابقه در افغانستان گسترش یافته، به یک فرهنگ روز اداره های دولتی و موسسات بین المللی فعال در افغانستان مبدل شده است. اما اینکه عامل اصلی فساد در افغانستان کیها و چه چیزهایی اند، در این ارتباط نظریات متفاوتی وجود دارد؛ دولت افغانستان در این راستا با تشکیل چندین اداره در راستای مبارزه با فساد اداری، شانۀ از بار مسوولیت ها خالی کرده، خارجی ها را متهم به گسترش فساد در افغانستان دانسته و می گوید که آنها پول های کمکی به افغانستان را به گونه یی به مصرف می رسانند که بخش عمدۀ آن به وسیلۀ جریان های مافیایی به هدر می رود. اما خارجی ها دولت آقای کرزی را یک دولت ناکارآمد می دانند، دولتی که در آن روابط بر ضوابط حاکم و در آن قانون گریزی و قانون شکنی از رده های بالای دولت آغاز و تا پایان ادامه دارد.

به هر صورت، ۹ دسمبر روز جهانی مبارزه بر ضد فساد اداری است؛ که در افغانستان بیشترین صدمه را از این ناحیه متقبل شده، دیروز طی نشستی در کابل تجلیل به عمل آمد. در این نشست به شمول تعداد زیادی از مقام های دولتی، آقای رییس جمهور نیز حضور داشتند. رییس جمهور در این نشست طی سخنرانی اش، قانون شکنی و ترجیح روابط بر ضوابط را مانع عمده در راستای مبارزه با فساد در افغانستان دانست؛ وی ابراز داشت که در اداره های دولتی چنین مسایلی پیش می آید که قراردادهای بزرگ دولتی به کسانی داده می شود که یا از خویشاوندان مقام ها اند و یا هم روابط تنگاتنگ با ایشان دارند؛ وی خواستار پایان این فرایند در اداره های دولتی شد.

به هر حال، ما در این نبشتۀ کوتاه در مورد بررسی و تحقیق بیشتر در مورد فساد اداری جلو نمی رویم، در این مورد، تا کنون در رسانه ها صدها حتا هزاران مقاله، تبصره، تحلیل و گزارش به نشر رسیده است و همه می دانند که مفسد کیست و دولت فاسد کدام است، اما به قدر نیاز باید یاد آور شویم، آقای رییس جمهور که خود از قانون گریزی در اداره اش سخن می گوید، این چیزی نیست که یک مامور عادی، بیچاره، بی کس و بی وسیله مرتکب آن شود؛ در طول ده سال گذشته شواهد زندۀ فراوانی در دسترس داریم که یک مامور عادی و بی وسیلۀ به اندکترین اختلاس و یا فساد مورد پیگرد قانونی قرار گرفته و شاید وی هم اکنون نیز، به جرم اختلاس یک وسیلۀ سادۀ دفتری شب های سخت زندان را سپری نماید؛ اما آنانی که بیشترین سرمایه و دارایی ملت و دولت افغانستان را اختلاس کردند، و با اندوختن میلیون های دالر در دوبی و... ملکیت خریدند و قصرها ساختند، از معافیت قانونی برخوردار بوده و تا کنون هیچ موردی ما نداریم، مقامی که به اختلاس و فساد متهم شده باشد، به پای میز محاکمه کشانده شده و حق ملت و بیت المال از وی گرفته شده باشد. این را نیز همه می دانند که موارد شدید و آشکار قانون شکنی از سوی کسانی صورت می گیرند که در دور و بر آقای رییس جمهور خیمه زده و بر مسندهای مهم قدرت تکیه زده اند.

بنابراین،در حالی که در طول ده سال گذشته تا کنون ما حداقل یک مورد سراغ نداریم که طی آن مفسدان و فساد پیشه گان اصلی مورد بازپرس قرار گرفته باشند و با وجود اینکه در این راستا اداره ها و تشکل های متعددی تشکیل و از پول بیت المال تمویل می شود، اما نتیجۀ بررسی ها و بازرسی های آنها جایی را نمی گیرد، همین بودجه یی که به همین منظور به مصرف می رسد،نیز به نوعی فساد شمرده می شود؛ بهتر است، دولت افغانستان در راستای مبارزه با فساد اداری که یکی از خواسته های جدی جامعۀ جهانی نیز بوده، با استراتیژی ها و راهکارهای تازه وارد کاروزار شود؛ کارکردها و تلاش هایی که در گذشته در این راستا صورت گرفته بسیار ناچیز است که به هیچ عنوان نمی تواند، پاسخگوی حل این معضلۀ جدی باشد؛ چیزی که عامل اصلی شکست احتمالی جامعۀ جهانی و به دنبال آن به هدر رفتن دستاوردهای ده سال گذشته در افغانستان نیز خواهد بود.

من کیستم و چرا اینگونه می اندیشم ؟؟؟

نویسنده: جمشید آرش

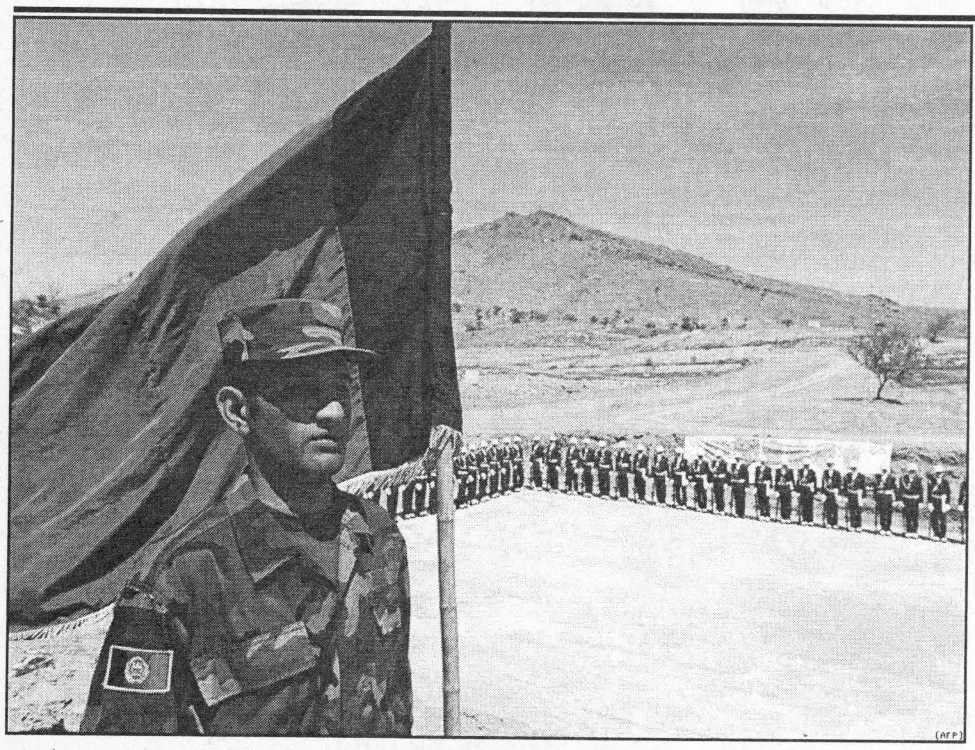
(AFP)

گاهی به خود می اندیشم البته آنگاهی که تنهایم، به خودم، به گذشته ام، به حال و آینده ام می پیچم چون گذشتۀ تیره و تاری داشتم، اما حالا روزنۀ امیدی از دور دست ها نمایان گردیده و مرا به طرفش می کشاند و می خواهد دستانم را گرفته از ورطه غفلت و بدبختی که دامنگیرم هست، نجاتم دهد؛ گاهی این سوال ذهن مرا می پیچاند و می پرسد من کیستم، چرا چنینم چرا محکوم به اینگونه زیستن هستم، از تولدم با صدای تفنگ، انتحار وانفجار راکت و بمب آشنا شدم و اکنون نیز این صدا به گوشم هراز گاهی طنین می اندازد و یکی از بستگان و اقاربم را از من می ستاند. احساسم را جریحه دار می سازد. از خودم می پرسم در میان بالاتر از هفت میلیارد انسانی که در روی زمین زیست می کنند و هر کدام متعلق به سرزمینی اند و قلمروی را در اختیار دارند، من چرا محکوم به این گونه زیستن هستم، آیا دیگران هم دغدغه یی مثل من را در سر می پرورانند، گاهی به تاریخ رجوع می کنم می بینم سال ها و قرن ها قبل آدم ها که متعلق به عصری مشخصی بودند زندگی مثل من را داشتند و این مرحله را خیلی وقت ها پیش تجربه کرده و پشت سر گذاشته اند، امروز آدم های اندکی در میان هفت میلیارد اند که اینگونه اند یعنی زندگی شبیه من را دارند؟ دیگران با خاطرآسوده و گام های استوار و متین به جلو حرکت می کنند، آنها پیشرفت را تجربه می نمایند، تمدن را می سازند، روابط آدم ها را با یکدیگر نزدیک و نزدیکتر می نمایند طوریکه تو قادر باشی در آن واحد در هر گوشه یی این کره خاکی خود را احساس کنی و در میان مردم آن دیار باشی و از وقایع و حوادثی که در یک گوشه اتفاق می افتد تو مطلع شوی و در یک کلام در ساختن دهکده جهانی نقش مثمر ثمر ایفاء می نمایند، آنها متعهد می شوند تا به هم نوع خود خدماتی را عرضه نموده، زمین و زمان را تسخیر و فضا را درنوردند، اما من هر روز به عقب بر می گردم عقب که از آن بوی وحشت و دهشت میبارد، به این مفهوم؛ مکاتب که عامل ترقی و سعادت است را مسدود و گاهی به آتش می کشانند، شفاخانه که عامل صحت و سلامتی است را منفجر می نمایند اگر کسی یا کسانی از میان این هفت میلیارد دلش به حالم بسوزد، بپا خیزد و عزم را جزم نماید تا من را از وضعیتی که دامنگیرم است و اسفناکتر شده می رود، نجاتم دهد آنرا به لبه پرتگاه نزدیکتر ساخته و در سراشیبی سقوط قرارمی دهند. من چرا اینگونه ام که خوب را از بد و دوست را از دشمن با وجودیکه می فهمم اما عمداً تفکیک نمیدهم به کسانی پناه میبرم که هر بار از وی سیلی محکمی به صورتم خوردم و صورتم کبود گشته و هر بار دردش را با گوشت و پوست احساس کردم، باز به روی خود نمی آورم و به دامن آن می غلتم، خیلی از همنوعانم از وضعیت پیش آمده برایم متأثر اند از فرسنگ ها دور به نجاتم شتافته اند، خدماتی را برایم عرضه نموده اند، صداقت و وفا داری اش بار بار به من به اثبات رسیده است و من هم خوب میدانم که آنها براستی می خواهند مرا نجات دهند و به مسیر شگوفایی سوق دهند و دستم را گرفته از لبه پرتگاه به سوی نجات بکشانند، اما باز هم به آنها پشت می کنم و به کسانی پناه میبرم که خوار و ذلیلم ساخته اند، بیچاره ام نموده خانه ام را به ویرانه مبدل نموده اند، البته به گفته کسانی به این امر مبادرت می ورزم که میدانم عامل همه بدبختی هایم بوده خنده را ازلبانم ربوده به جایش اشک ماتم برایم هدیه نموده است و بار بار اشکم را ریختانده است، پدر، مادر، برادران و خواهرانم را بیرحمانه از من ستانده، دسترخوانم را تهی و خانه ام را به غارت و سرمایه ام را به یغما برده اند و در یک کلام همۀ دار و ندارم، کس و کویم را از من گرفته اند و به جایش غم و اندوه را به من هدیه داده اند، امروز او به من دستور می دهد آنانی را که از دور دست ها به نجاتم شتافته اند و اراده برای بهروزی ام دارند، نگذار به خواسته ی خود برسد و من هم به گفته او عمل می کنم حرف هایی را برزبان میرانم که آنها به من دستور می دهند، همین دیروز به گفته ی آنهایی که در ویرانی خانه ام نقش بارزی را ایفاء نموده بود و هنوز هم در تلاش آن است طوریکه مقامات امنیتی کشور بخصوص مدیران مدبر و آنهایی که در رأس ارگان های امنیتی چون وزارت دفاع، داخله و امنیت ملی قرار دارند، با تلاش های پیگیرانه و مدبرانه خویش بار بار مانع آنها شدند و نگذاشته اند که به اهداف خویش که همانا ویرانی و محو کامل خانه ام اند؛ برسند. بار بار در محافل علمی و ادبی، سیمینار ها و میزگرد ها اقدامات اینگونه نموده ام و بالعکس از قاتلین پدرم دفاع و مورد حمایت خویش قرار داده ام.

به راستی من کی ام که اینگونه می اندیشم و اینگونه عمل می کنم من را به من معرفی کن که بیشتر بشناسم.

ACKU

پاکستان تر کله د افغانستان ...

له دولت سره دوستي کوي او د افغانستان یو ښه گاونډی دی، خو په حقیقت کې له افغانستان سره د ښه گاونډیتوب هڅو هیڅ خیال هم نه ساتي، بلکې لا هم د دې هیواد ورانۍ او تباهۍ ته لاس اچوي او په همدې کې خپلې گټې گوري، چې ښه بېلگه یې په دویم بون کنفرانس کې د پاکسان نه گډون و او په دې سره یې وښووله، چې پاکستان په افغانستان کې سولې ته گروهمن نه دی.

دویم ډول سیاست یې دا دی چې دوی په دې هیواد کې د ای اېس ای په واسطه او مرسته ډېر داسې کسان مقامونو او واک ته رسولي دي، چې د پاکستان لپاره ستراتیژیک ارزښت او اهمیت لري او له دې لارې دوی په دې هیواد کې خپلې موخې او گټې تر لاسه کوي او په دې توگه په مستقیم او نامستقیم ډول خپلې موخې مخ ته وړي.

دریېیم ډول سیاست او پالیسي یې داده، چې د افغانستان د دولت مخالفانو ته هر ډول امکانات او مرستې برابروي، هغوی ته روزنه ورکوي او د دولت په مخالفت کې د هر ډول قربانیو او سرښندنو روحیه او مفکوره ورکوي او په دې سره ځانونه خپلو موخو ته نژدې کوي او په دې توگه هم د دولت له اړخه د دې هیواد په چارو کې لاسوهنه کوي او هم د دولت له مخالف اړخ څخه او داد پاکستان تر ټولو خطرناک او پېچلی سیاست دی. امریکا او نړیوالې ټولنې له لسو کلونو را په دې خوا په افغانستان کې د تروریزم د ځپلو موخه عملیات پیل کړي. چې هغوی نه یوازې په دې عملیاتو کې بریالیتوب نه دی تر لاسه کړی، بلکې له خپل ټول زور او طاقت سره سره بیا هم له ماتې سره مخ دي، چې اصلي علت یې د تروریزم د ریښو نه په نښه کول دي، ځکه که د یوه ونې څانگې هر څومره و ځپل شي، خو تر هغو یې چې ریښې له منځه لاړې نه شي، ونه نه وچېږي او بیا بیا څانگې راوړي. تروریزم هم دې ته ورته دی. دا چې ریښې یې تر افغانستان بهر دي، خو له بده مرغه ځپلتیا او کوبل یې په افغانستان کې صورت مومي او تر اوسه پورې یې ریښو ته هیڅ غرض هم نه دی شوی. د دې پر ځای چې نړیواله ټولنه او امریکا د تروریزم په اصلي ریښو پسې وگرځي، دوی یې په څانگو پسې گرځي او همدا لامل دی، چې په افغانستان کې په همدې پلمه پیل شوې جگړه د هرې ورځې په تېرېدو سره نوره هم سختېږي او پېچلې کېږي.

په دې توگه که چېرې امریکا او نړیواله ټولنه په واقعي مانا سره غواړي چې دا جگړه په خپله گټه ژر پای ته ورسوي، نو دوی باید د تروریزم ریښې او ځالې له منځه یوسي او د تروریزم ریښې او ځالې بیا هم له افغانستانه بهر دي. په همدې حال کې ځینې امریکایي چارواکي هم په دې اند دي، چې پاکستان د افغانستان لپاره تر ټولو اصلي خطر دی او د دغه هیواد استخباراتي اداره (ای اېس ای) د کابل د حکومت لپاره تر ټولو لوی خطر دی.

د فرانس پریس خبري اژانس د یوه راپور له مخې د پاکستان استخباراتي اداره ای اېس ای له اوږدې مودې راهیسې له هغو سخت دریځو ډلو او ترهگرو سره اړیکې ساتي، چې د افغانستان او پاکستان د پولو په اوږدو کې په قبایلي سیمو کې ځای پر ځای دي او په افغانستان کې د امریکا په مشرۍ ځواکونو پر ضد جنگېږي. نو په دې توگه که چېرې امریکا او نړیواله ټولنه د تروریزم اصلي ریښې له منځه یونه سي او همداشان د افغانستان په چارو کې د گاونډیو هیوادونو په تېره بیا د پاکستان او ایران لاسوهنه په بشپړه توگه بنده نه شي، نو په دې هیواد کې د جگړې د پای ته رسېدو خبره هسې یو جنون دی او په یاد صورت کې به جگړه همداسې نوره هم اوږده او پېچلې کېږي.

افغانستان د کرکټ د ...

متحده عربي اماراتو کې ترسره شي. باید وویل شي، چې دا اتلولي د افغانستان لپاره یو لوړ وړیا او ستره لاسته راوړنه ده او له افغان دولت څخه هیله کېږي، تر څو د سپورټ او په تېره بیا د کرکټ په برخه کې لازم پروگرامونه پر لار واچوي او د کرکټ د ملي لوبډلې په د لا پیاوړتیا، مجهزوالي، ستاینې، مکافاتو او هڅونې په برخه کې لازمې هڅې وکړي.

سال ۲۰۱۲، سال پرفراز ...

انتظار نمی‌رود که این توافق مشخص سازد، پس از سال ۲۰۱۴ چه تعداد سرباز امریکایی در افغانستان باقی خواهند ماند، تا به تقویت نیروهای افغان بپردازند.

اما این توافق در اصل هر دو طرف را متعهد به حضور نظامی امریکا خواهد ساخت که چگونگی آن به طور دقیق در یک توافقنامه وضعیت نیروها مورد مذاکره واقع خواهد شد.

این مقام امریکایی اظهار داشت: فکر می‌کنم که این معاهده گستره اقداماتی که نیروهای امریکایی انجام خواهند داد را ترسیم خواهد کرد.

جیمز دوبینز، یک مقام سابق کاخ سفید در این مورد ابراز می دارد، تصمیم بارک اوباما در خصوص برنامهٔ زمانی نهایی برای خروج از افغانستان براساس پیشنهادهای مشاوران نظامی‌اش اتخاذ خواهد شد.

وی تاکید می دارد، تصامیمی در خصوص خروج سربازان به گرمی مورد بحث قرار گرفته‌است، اما وضعیت مثل دولت جورج بوش نیست که در آن تصامیم بدون مشوره با قوماندانان اتخاذ می‌شد.

اما بسیاری از کارشناسان امنیتی اظهار نگرانی کردند که خروج امریکا از افغانستان تحت جدول زمانی تعیین شده توسط واشنگتن به قیمت نادیده گرفته شدن برآوردهای ارایه شده از جبهۀ جنگ تعریف خواهد شد.

اراده با جوانان وعلاقه مندان

همکار گرانقدر روزنامه محترم انیس (فروتن)، مطالب ارسالی شما به اداره مواصلت نموده که به اساس نوبت به چاپ آن اقدام خواهیم نمود. اینک بخشی از یک مضمون ارسالی تانرا به چاپ میرسانیم. موفق باشید.

پاکستان که از بی امنی و بی ثباتی در افغانستان نفع میبرد، همواره در تلاش است تا این کشور دچار بحران باشد. برای براورده شدن این اهداف شوم خود به منظور تخریبکاری و بی ثباتی در این کشور از کسانی که به دنبال فراگیری علوم دینی به آن کشور مراجعه می کنند بهره ناجوانمردانه می گیرد و در عوض آموزش دینی؛ آموزش های تروریستی می آموزاند و از آنان افراد انتحار کننده بار می آورد. پاکستان حتا از دین و مذهب نیز به منافع سیاسی خود سوء استفاده می کند.

مدرسان و مولانا های پاکستانی باید بدانند که حال تمام مردم جهان میدانند که افراد انتحاری و آدمکش که هیچ رحمی بالای مردم ندارند و افراد بی گناه واطفال معصوم را ظالمانه به قتل میرسانند درکشور پاکستان تجهیز و تمویل شده و بنام آموزش های دینی در مدارس آموزش های تروریستی داده و جهت نا امنی و بی ثباتی به منطقه فرستاده میشوند؛ کشوریکه خود پناهگاه القاعده و مرکز تروریزم باشد آیا میتواند برای اشخاص دیگر علم دین را بیاموزاند؟ همه میدانند که جواب منفی است. پاکستان از آوان پیدایش در بی ثباتی افغانستان دست داشته و همیشه با استفاده از نام دین مقدس اسلام و بهانه های مختلف می خواهد دوست داران علوم دینی را به انحراف و افراط گرایی بکشاند. حال مردم این سرزمین مادران و پدران نیز دانسته اند که با فرستادن فرزندان شان در پاکستان، آنان بنام دین آموزش های ضد اسلامی را دیده و جهت اعمال غیر اسلامی و وحشیانه به این کشور فرستاده میشوند؛ آیا این کشور تروریست پرور و مولاناهای که از اسلام فریاد میزنند میدانند که جای قاتل برای همیش دوزخ است. امروز قاتلین هزاران بی گناه که خود را مدافع اسلام می گویند؛ به ما جنگ را یاد میدهند. ما باید اینرا درک کنیم که اسلام دین سر شار از صلح خواهی است در صلح خیر است و صلح یگانه آرمان اسلام می باشد.

هموطنان ما باید بدانند که دشمنان این سرزمین از وجود خودما به بهانه های مختلف در جهت ویرانی این کشور استفاده سؤ نموده و مردم ملت ما را به خاک وخون میکشانند که دیگر نباید فریب چنین اشخاص را خورده و کشور خویش را بدست خود ویران سازیم؛ بلکه در مقابل دشمنان این دیار ایستادگی نموده و وطن خویش را با دستان خود آباد سازیم، تا باشد از کشت خوب ما حاصل خوب برای فرزندان ما باشد.

همکار ارجمند روزنامه اراده محترم عبدالباصر "منصوری"، مضامین متعدد شما را دریافت نمودیم با سپاس فراوان از همکاری های متداوم شما اینک قسمتی از یک مطلب شما را که تحت عنوان "حمایت مستقیم رحمان ملک از لشکر جنگوی پاکستان" تحریر نموده بودید چاپ می نماییم.

رحمان ملک وزیر داخله پاکستان مانند سایر سران مستبد نظامی آن کشور یک بار دیگر چهره واقعی خود را برملا ساخته و پالیسی کشورش را در قبال افغانستان به جهانیان نشان داد. طوریکه طی سخنانش از لشکر جنگوی شاخهٔ طالبان پاکستانی به خاطر حمله تروریستی شان در دهم عاشورا در شهر کابل سپاس و قدردانی نموده و علاوه داشت که: "خدا را شکر که این چنین حملات را در پاکستان انجام نداده اند". از گروه تروریستی به صورت آشکار حمایت نموده است، چون رحمان ملک وزیر داخله برحال پاکستان است به خوبی میتوان مشاهده نمود که خلاف موازین اسلامی و انسانی به صورت آشکارا از گروه های هراس افگن حمایت می نماید در حالیکه با انجام حملات تروریستی شان در روز دهم عاشورا تعدادی از هموطنان بی گناه ما شهید و زخمی گردیدند، حالا وقت آن فرا رسیده است که از پاکستان سوال شود تا جایگاه خود را تعیین و مشخص کند آیا واقعا آنکشوردر امر مبارزه با ترویزم تلاش می نماید و یا طوریکه اعمال آن در ده سال گذشته به اثبات رسیده است در تقویت و پشتیبانی تروریزم سعی می نماید؟

با آنکه بخاطر تقبیح و نکوهش حملات تروریستی اخیر از جانب مقامات کشورهای دور و نزدیک پیام های تسلیت فرستاده شده ولی این دولت نظامی پاکستان است که همچون یزیدان عصر حاضر قسی القلب ترین انسان های روی زمین هستند که به نحوی این عمل وحشیانه و ضد انسانی را تحسین نموده اند.

این تمجید و تحسین های حلقات نظامی و استخباراتی پاکستان از گروه های تروریستی این را به اثبات می رساند که آنها در عقب این گونه حملات دست داشته و این چنین حملات از جانب آنها طرح ریزی میگردد.

به هر حال از آوان ایجاد پاکستان تا کنون نظامیان آن کشور گروه هایی را به هدف بی نظمی و بی ثباتی افغانستان ایجاد و در دامان خود پرورش داده اند که نمونه بارز آن گروه طالبان است که تحجر و اعمال غیر انسانی آن برهمگان اظهر من الشمس است.

با این همه اسناد، شواهد و اظهار نظرهای دولتمردان پاکستان، بر جامعه جهانی است تا دیگر از تسامح و مدارا کار نگرفته و برخورد درست و مناسب را به هدف تضعیف نظامیان آن کشور اتخاذ نمایند. چرا عدم حضور آن کشور در کنفرانس بن دوم، حمایت مستقیم از تروریزم، طرح و سازماندهی حملات انتحاری، ترور و ... در کشور، حملات تروریستی و مرگبار بر نیروهای خارجی، حمایت، تعلیم، تربیه و تجهیز گروه های مخالف به شمول سران رهبری آنها در مناطق امن و نظامی مانند ایبت آباد، گرفتاری ده ها تن تروریست پاکستانی در افغانستان و ... دال بر این مدعای ماست و این حقیقتی است آشکار و انکار ناپذیر.

پس جامعه جهانی راهکار و روش جدیدی در قبال پاکستان روی دست گیرند. برعلاوه اینکه کمک های نظامی و مالی خود را به آن کشور به صفر برسانند، با تحریم های گسترده بر نظامیان آن کشور هراس افگنی و تروریزم را ریشه کن نمایند.

ACKU

سال ۲۰۱۲، سال پرفراز و نشیب دیگر در راه

خ. احمد

به نظر می رسد، دشواری های جنگ افغانستان همچنان پابرجاست؛ هرچند در این اواخر، با فرارسیدن موسم سرما از میزان خشونت ها در کشور تا اندازه یی کاسته شده است، اما به باور کارشناسان، این روند، پایه دار نخواهد بود؛ زیرا عوامل اصلی جنگ افروزی، خشونت و بی ثباتی در منطقهٔ ما نه تنها از بین نرفته، بلکه با گذشت هر روز قوی تر شده می رود. در داخل، وضعیت کماکان قناعت بخش نبوده، فساد اداری، کم کاری و ناکارایی دولتی، بی کفایتی دولتمردان، فقر، بیکاری و عدم مدیریت کاری همچنان از چیزهایی است که بازهم می توان به عنوان عامل درونی خشونت های جاری در کشور به حساب آورد. از سوی دیگر، به شمول پاکستان برخی حلقات استخباراتی کشورهای دیگر همسایه به مداخلات ناروای شان ادامه داده و به این و آن بهانه تمام عرصه های ملی و دولتی ما را هدف قرار می دهند. هرچند این خود نیز، به نوعی بر می گردد به ناکارآمدی دیپلوماسی نظام، ولی در این راستا کشورهای دوست از جمله هم پیمان جامعهٔ جهانی افغانستان نیز، اخلاص عمل و نیت ندارند. آنها هم از افغانستان و هم از پاکستان بهره کشی می نمایند و این کشور که سال ها از طریق مجراهای معین خود به در پی ادامهٔ تخریبکاری، بی ثباتی و ایجاد ناامنی در افغانستان است، همواره مورد عطوفت و شفقت جامعهٔ جهانی به ویژه امریکا قرار گرفته است و به دنبال این همه ناروایی ها و سیاست های دوگانه و آشوب افگنی های مستقیم و غیرمستقیم اش مورد بازپرس جدی قرار نگرفته است. باتوجه به وضعیت جاری کشور، هرچند جامعهٔ جهانی و به ویژه امریکا در تلاش است، تا خود را از صحنهٔ افغانستان بکشد و یا کم از کم از گیرماندن بیشتر در قضایای این کشور خود را برهاند و با درنظرداشت این موضوع، کوشش دارد، تا پایان سال جاری میلادی که چند روز بعد به پایان می رسد، ۳۲ هزار سرباز خود را از افغانستان خارج سازد؛ همین گونه کشورهای ناتو نیز مصمم اند، که ۸۰۰۰ عسکر خود را به کشورهای شان برگردانند. از تعمق پیرامون این مسأله به نظر می رسد، ناتو و امریکا هر دو در صدد آن هستند، تا با راه اندازی سوژه های تبلیغاتی جاری از قبیل روند انتقال قدرت به نیروهای افغان، امضای پیمان استراتیژیک با افغانستان و نیز کنفرانس بن که هفتهٔ گذشته برگزار شد که تا کنون نه از اجندای آن خبری است و نه هم از تصامیم آن، از دیپلوماسی تبلیغاتی بهره گرفته و حداقل افکار عامه را هم به سطح ملی و هم بین المللی به چالش بگیرند. از سوی دیگر، در پشت پرده هم کاخ سفید و هم دیگر بازیگران منطقه یی و بین المللی با معامله های منفعت طلبانه، منافع افغانستان را ناچیز تلقی کرده و تنها در پی تحقق اهداف و دسترسی به منافع شان هستند.

به هر حال، ما جلو نمی رویم، موضوع اصلی خود را مورد بررسی قرار می دهیم، به نظر می رسد، امریکاییان با فرارسیدن سال ۲۰۱۲ در پی طرح استراتیژی خروج قوای نظامی از افغانستان است. گزارش می رساند، کاخ سفید به دنبال این است، تا نخستین اقدام را برای برنامه ریزی خروج نهایی امریکا از افغانستان به رغم دورنمای امنیتی تیره در این کشور انجام دهد و از پنتاگون تقاضا کرده، تا توصیه های اولیه را برای حضور سربازان امریکایی در افغانستان در سال ۲۰۱۴ ارایه دهد.

منابع آگاه اظهار می دارند که مشاوران ارشد بارک اوباما، رییس جمهور امریکا تقاضای سناریوهایی را برای سال ۲۰۱۴ در افغانستان کرده‌اند.

در راستای این رویه پنتاگون باید نگاهی به سطح سربازان امریکایی برای سال ۲۰۱۳ در افغانستان داشته باشد که این موضوع نشان می‌دهد، خروج‌های گسترده‌تری فراتر از خروج ۳۳ هزار سرباز اضافی امریکایی که تا سپتمبر سال آینده انجام می‌شود، در نظر گرفته خواهد شد.

تلاش‌ها برای طرح‌ریزی مسیر خروج از افغانستان در حالی انجام می‌شود که کاخ سفید اقدامات سرنوشت سازی را برای پایان دادن به جنگ پرهزینه و خونین افغانستان انجام می‌دهد و به دنبال تمرکز مجدد بر اقتصاد بیمار امریکا و انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۲ است. ماه گذشته اوباما اعلام کرد، تا پایان امسال سربازان امریکایی در عراق را خارج خواهد کرد.

درخصوص افغانستان کاخ سفید علنا طرح‌هایش را برای خروج از این کشور پس از بیرون کشیدن سربازان مازاد خود از آن تا سپتمبر ۲۰۱۲ اعلام نکرده است.

از سوی دیگر، با وجود آنکه دولت اوباما طرح‌های خروج از افغانستان را پیگیری می‌کند، امنیت در این کشور متزلزل است و دولت افغانستان به حد مخاطره آمیزی ضعیف و فاسد است.

تعداد نیروهای امریکایی در افغانستان تا اکتوبر ۲۰۱۲ حدود ۸۶ هزار سرباز خواهد بود و طرحی برای آنکه این نیرو ها کاهش شدید پیدا کنند، به مذاق پنتاگون خوش نخواهد آمد؛ چرا که پنتاگون به دنبال این است، تا نیروی گسترده‌تری را تا هر زمان که امکان پذیر باشد، در افغانستان حفظ کند، تا دستاوردهای امنیتی در این کشور تقویت شود.

پنتاگون مدعی شده است که طالبان را از بسیاری از پایگاه‌های شان در جنوب افغانستان خارج ساخته است، اما سازمان ملل اعلام داشته که مجموع خشونت‌ها در افغانستان به رغم حضور بیش از ۱۳۰ هزار سرباز خارجی در این کشور، از آغاز جنگ ۱۰ سالهٔ افغانستان تاکنون به بدترین حد خود رسیده است.

چند روز پیش یک بم گذار انتحاری در کابل ۱۷ تن را کشت که شامل ۱۳ سرباز و کارمندان غیرنظامی نیروهای ناتو بودند.

در حالی که دولت اوباما در ماه‌های آینده بر خارج ساختن نیروهای مازاد از افغانستان تمرکز خواهد کرد و جان آلن، قوماندان نیروهای خارجی باید تا ماه اپریل یک طرح دقیق را برای خروج ۲۳ هزار سرباز از افغانستان در فاصلهٔ زمانی جنوری تا پایان سپتمبر ۲۰۱۲ ارایه کند، دولت امریکا اکنون نگاه خود را به فراتر از این تاریخ دوخته است.

با وجود این تصمیمی در این زمینه قریب الوقوع به نظر نمی‌رسد.

جورج لیتل، سخنگوی پنتاگون اظهار داشت: مکررا گفتیم که ماهیت خروج امریکا از افغانستان پس از بازگشت سربازان مازاد از این کشور به خانه، براساس شرایط انجام خواهد شد. هیچ تصمیمی در این خصوص اتخاذ نشده است.

یک مقام دفاعی امریکا که نام خود را فاش نساخت گفت: مقام‌های واشنگتن در حال بررسی سناریوهای گوناگونی هستند تا ببینند، خطوط اصلی رابطهٔ استراتیژیک با افغانستان پس از سال ۲۰۱۴ چگونه خواهند بود.

این مقام امریکایی تاکید کرد: اکنون زود است که در مقطع کنونی و در اواخر سال ۲۰۱۱، طرح‌های صریح و دقیقی برای خروج نیروهای امریکایی در افغانستان در سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ ارایه دهیم.

با وجود این تمایلات اوباما برای کاستن از حضور نظامی امریکا در خارج از این کشور صریح است.

بارک اوباما به رغم اعلام شگفت انگیز تصمیم واشنگتن برای دست کشیدن از تلاش‌ها به منظور تمدید ساختن حضور نظامیان امریکایی در عراق در ماه گذشته بارها بر این ادعا تکرار کرده که شدت جنگ در حال کاهش پیدا کردن است.

اوباما اذعان داشت: هنگامی که من به ریاست جمهوری رسیدم، ۱۸۰ هزار سرباز امریکایی در دو جنگ عراق و افغانستان شرکت داشتند. تا پایان امسال این تعداد تا نصف کاهش پیدا خواهد کرد و این کاهش ادامه پیدا می‌کند.

تمایل برای پایان دادن به جنگ افغانستان توسط هم‌پیمانان واشنگتن در ناتو نیز که گرفتار بحران‌های مالی خود هستند و چشم به خارج ساختن سربازان شان از افغانستان دارند، مورد استقبال قرار گرفته است.

یک مقام اروپایی اخیرا اظهار داشت: مسأله بسیار ساده است، شما چه بمانید و چه خارج شوید، جنگ را می‌بازید.

برنامه‌ریزی‌های اولیه ظاهرا مرتبط با تلاش‌ها به منظور منعقد کردن یک پیمان همکاری استراتیژیک با دولت متزلزل حامد کرزی در افغانستان است.

یک مقام نظامی امریکا که نام خود را فاش نساخت گفت: ما می‌خواهیم این پیمان را به سرانجام برسانیم. افغان‌ها از ما خواهند خواست که بمانیم و من فکر می‌کنم که ما به حضور خود ادامه خواهیم داد. ص۳

معیار های بین المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

توقیف: استعمال زور: زیان و زخم باید بسیار کم و محدود باشد.

و سایل متعدد بمنظور استعمال زور به شکل متفاوت باید میسر گردد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

اراده ورځپانه یوازې د سرلیکنې ننگه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپانه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک:
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: — ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com
معاون: خادم احمد
موبایل: — ۰۷۰۰ ۵۹ ۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: — ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Farhat yar
Editor: Khadem Ahmad
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com